

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Cdo/16/2019                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 8710206985                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 29.01.2020                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Alena Svetlovská         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2020:8710206985.2 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: ČSOB leasing, a. s., so sídlom v Bratislave, Panónska cesta 11, IČO: 35 704 713, zastúpenej advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14 proti žalovaným: 1/ Ing. V., bývajúcej v Q., 2/ W., bývajúcej v Q., obe zastúpené advokátskou kanceláriou Hudzík & Partners s. r. o., so sídlom v Poprade, Mnoheľova 830/15, 3/ V., bývajúcemu v Q., zastúpeného zákonnou zástupkyňou - žalovanou 1/, o zaplatenie 29 348,88 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad, sp. zn. 17C/108/2011, o dovolaní žalovaných 1/ až 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 9. januára 2018, sp. zn. 1Co/60/2017, takto

### rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 9. januára 2018, sp. zn. 1Co/60/2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 20. januára 2017, č. k. 17C/108/2011-231 uložil žalovanej 1/ povinnosť zaplatiť žalobkyni 3 359,14 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 3 359,14 eur od 26. júla 2008 do 14. septembra 2012, žalovanej 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 12 925,36 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 12 925,36 eur od 26. júla 2008 do 14. septembra 2012 a žalovanému 3/ uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 12 925,36 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 12 925,36 eur od 26. júla 2008 do 14. septembra 2012, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výkonaným dokazovaním zistil, že JJ. uzatvoril so spoločnosťou AUTO ALLES, s. r. o. kúpnu zmluvu na ojazdené motorové vozidlo, ktorou sa zaviazal zaplatiť kúpnu cenu vo výške 750 000,-Sk prostredníctvom spotrebného úveru od žalobkyne. F. uzatvoril so žalobkyňou zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobkyňa poskytla spotrebný úver vo výške 750 000,-Sk. F. uzavrel

zmluvu o úvere na základe plnomocenstva udeleného právnym predchodcom žalovaných U. 21. júna 2007. Súd prvej inštancie uviedol, že z obsahu plnomocenstva možno vyvodíť splnomocnenie F. aj na uzavretie zmluvy o úvere na zabezpečenie kúpy ojazdeného motorového vozidla, pretože bol splnomocnený na všetky úkony súvisiace s kúpou vozidla, vybavením leasingu, prihlásením do evidencie a poistenie vozidla. Dospel k záveru, že F. pri podpise zmluvy konal ako splnomocnenec v mene splnomocniteľa U., a tým vznikli práva a povinnosti priamo U.. Nakoľko pôvodne žalovaný U. zomrel, súd zaviazal dedičov po pôvodnom žalovanom, pomerne podľa toho, čo z dedičstva nadobudli k celému dedičstvu, spolu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 29 209,86 eur. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalovaných 1/ až 3/ rozsudkom z 9. januára 2018, sp. zn. 1Co/60/2017 rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil. Zdôraznil, že nemožno mať pochybnosti o tom, že pri právnych úkonoch súvisiacich s kúpou motorového vozidla bol pôvodne žalovaný zastúpený F. na základe plnomocenstva z 21. júna 2007, ktorým pôvodný žalovaný splnomocnil F. na uzavretie zmluvy o úvere, ako aj na zabezpečenie kúpy motorového vozidla, čo vyplýva z nepochybnej formulácie, že F. bol splnomocnený pôvodným žalovaným na všetky úkony súvisiace s kúpou vozidla, vybavením leasingu, prihlásením do evidencie a poistenie vozidla. Uzavrel, že právne úkony uzavreté F. na základe uvedeného plnomocenstva boli právnymi úkonmi, ktoré zaväzovali priamo pôvodného žalovaného Ing. U.. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalovaní 1/ až 3/ (ďalej aj „dovolatelia“) dovolanie s tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.). Za rozhodujúcu právnú otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, pokladali, či v prípade, ak udelil splnomocniteľ písomnú plnú moc splnomocniteľovi a z písomných právnych úkonov nevyplýva, aby splnomocniteľ konal za splnomocniteľa a ani písomná plná moc nie je súčasťou takéhoto právneho úkonu, či takéto konanie zaväzuje splnomocniteľa. Podľa názoru dovolateľov, odvolací súd, ako aj súd prvej inštancie nesprávne vyriešili právnú otázku, že konanie F. ako splnomocniteľa zaväzovalo pôvodne žalovaného ako splnomocniteľa. Navrhli napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dovolatelia zároveň podali návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p.

4. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému dovolaniu zdôraznila správnosť rozhodnutí súdov nižších inštancií vydaných na základe zisteného skutkového stavu i správneho právneho posúdenia a navrhla dovolanie zamietnuť ako nedôvodné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 26. marca 2019, sp. zn. 4Cdo/16/2019 podľa § 444 ods. 1 C. s. p. odložil vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Poprad z 20. januára 2017, č. k. 17C/108/2011-231 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 9. januára 2018, sp. zn. 1Co/60/2017 do právoplatnosti rozhodnutia o dovolaní žalovaných 1/ až 3/.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 C. s. p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti

tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

8. V zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Aby na základe dovolania podaného podľa uvedeného ustanovenia mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.), musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu

a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach

§ 431 až § 435 C. s. p. (porovnaj 2Cdo/203/2016, 3Cdo/216/2017, 4Cdo/64/2018, 6Cdo/113/2017, 7Cdo/95/2017 a 8Cdo/95/2017). K posúdeniu dôvodnosti dovolania

(či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže odvolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Aj právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v C. s. p., podobne ako predchádzajúca právna úprava, dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

10. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 C. s. p. môže byť len otázka právna

(nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnú (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnú (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Predmetná otázka musí byť zároveň procesnou stranou nastolená v dovolaní.

11. Žalovaní 1/ až 3/ v dovolaní uviedli, že ich dovolanie je prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

12. Ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. dopadá na situáciu, v ktorej určitá právna otázka ešte nebola dovolacím súdom riešená (preto ani nedošlo k ustáleniu jeho rozhodovacej praxe).

13. V uvedenej situácii (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.) musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na ktorej založil svoje rozhodnutie. Otázka, ktorá odvolacím súdom nebola riešená alebo považovaná za základ pre rozhodnutie, nie je relevantná v zmysle tohto ustanovenia.

14. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. žalovaní 1/ až 3/ odôvodňovali nesprávnym právnym posúdením veci súdmi nižších stupňov v otázke, že ak udelil splnomocniteľ písomnú plnú moc splnomocnencovi a z písomných právnych úkonov nevyplyva, aby splnomocniteľ konal za splnomocniteľa a ani písomná plná moc nie je súčasťou takéhoto právneho úkonu, či takéto konanie zaväzuje splnomocniteľa.

15. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ak z právneho úkonu nevyplyva, že niekto koná za niekoho iného, platí, že koná vo vlastnom mene.

16. Podľa § 32 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak splnomocnenec koná v mene splnomocniteľa v medziach oprávnenia zastupovať, vzniknú tým práva a povinnosti priamo splnomocniteľovi. Pokyny dané splnomocnencovi, ktoré nevyplyvajú z plnomocenstva, nemajú vplyv na právne účinky konania,

ibaže by boli známe osobám, voči ktorým splnomocnenec konal.

17. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že zo zmluvy musí byť zrejmé, že ju za účastníka uzavrel jeho splnomocnenec. Ak koná splnomocnenec na základe plnej moci právne úkony za splnomocniteľa v jeho mene (priame zastúpenie), musí byť už zo zmluvy zrejmé, že ju uzavrel za účastníka jeho zástupca. V opačnom prípade, ak by táto okolnosť nebola zrejmá, platí, že splnomocnenec konal vo vlastnom mene. V prípade, že ide o písomný právny úkon, musela by táto skutočnosť vyplývať z tohto písomného právneho úkonu.

Nestačí, že táto okolnosť je prípadne daná inými skutočnosťami, pokiaľ nie sú vyjadrené v tomto písomnom právnom úkone.

18. Ak splnomocnenec prekročil svoje oprávnenie vyplývajúce z plnomocenstva, je splnomocniteľ viazaný, len pokiaľ toto prekročenie schválil. Ak splnomocnenec pri konaní prekročil svoje oprávnenie konať za splnomocniteľa, alebo ak niekto koná za iného bez plnomocenstva, je z tohto konania zaviazaný sám, okrem prípadu že by ten, za koho sa konalo, právny úkon dodatočne bez zbytočného odkladu schválil. Ak splnomocniteľ neschválil prekročenie plnomocenstva alebo konanie bez plnomocenstva, môže osoba, s ktorou sa konalo, od splnomocnenca požadovať buď splnenie záväzku, alebo náhradu škody spôsobenej jeho konaním, toto však neplatí, ak osoba, s ktorou sa konalo, o nedostatku plnomocenstva vedela.

19. V prejednávanej veci súdy nižších vychádzali zo zistenia, že F. uzatvoril so spoločnosťou AUTO ALLES, s. r. o. kúpnu zmluvu na ojazdené motorové vozidlo, ktorou sa zaviazal zaplatiť kúpnu cenu vo výške 750 000,-Sk prostredníctvom spotrebného úveru

od žalcba a následne uzatvoril so žalobkyňou zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobkyňa poskytla spotrebný úver vo výške 750 000,-Sk, pričom F. uzavrel zmluvu o úvere na základe plnomocenstva udeleného právnym predchodcom žalovaných U. z 21. júna 2007. Z obsahu splnomocnenia vyvodili splnomocnenie F.

aj na uzavretie zmluvy o úvere na zabezpečenie kúpy ojazdeného motorového vozidla. Uzavreli, že F. pri podpise zmluvy o úvere konal ako splnomocnenec v mene splnomocniteľa U., a tým vznikli práva a povinnosti priamo U..

20. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalovaných Ing. U. splnomocnením z 21. júna 2007 splnomocnil F. na všetky úkony súvisiace s kúpou vozidla Jeep Grand Cherokee od majiteľa F., vybavením leasingu, prihlásením do evidencie a poistením vozidla (č. l. 189 spisu). Z obsahu spisu taktiež vyplýva, že F. uzavrel so žalobkyňou 22. júna 2007 zmluvu o spotrebnom úvere, predmetom ktorej bolo financovanie motorového vozidla Jeep Grand Cherokee a výška spotrebného úveru bola dohodnutá v sume 750 000,-Sk. F. uzavrel so žalobkyňou 22. júna 2007

aj zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva na zabezpečenie pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi zo zmluvy o spotrebnom úvere. V zmluve o spotrebnom úvere (č. l. 6 spisu)

i v zmluve o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva (č. l. 7 spisu) je ako dlžník uvedený Ing. U..

21. Zmluva o úvere je upravená v § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), podľa ktorého, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (účinného v rozhodnom čase), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver

a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Naproti tomu, finančný leasing, resp. leasingová zmluva, ktorá je inomínatna zmluva podľa § 269

ods. 2 Obchodného zákonníka, je záväzkovým vzťahom, ktorého podstatou je záväzok poskytovateľa leasingu (prenajímateľa) odovzdať príjemcovi leasingu (nájomcovi) na určitú dobu do užívania veci alebo inú majetkovú hodnotu a záväzok nájomcu uhradiť dohodnuté leasingové splátky. Počas doby nájmu je vlastníkom predmetu leasingu prenájomca (leasingová spoločnosť). Po ukončení nájmu má nájomca právo na kúpu predmetu leasingu

za vopred dohodnutú kúpnu cenu. V prípade finančného leasingu sa záväzky prenájomcu obmedzujú len na finančné služby, t. j. na zabezpečenie veci, odovzdanie veci do užívania nájomcovi a predaj veci na konci leasingového vzťahu. Na nájomcu je už od počiatku leasingového vzťahu prenášaná zodpovednosť za predmet leasingu a všetky povinnosti a riziká (nebezpečenstvo škôd) spojené s vlastníctvom a užívaním predmetu leasingu (údržba, dane, poistenie).

23. Pri posudzovaní dôvodnosti uplatneného nároku treba vychádzať aj z obsahu plnej moci, udelenej 21. júna 2007 právnym predchodcom žalovaných Ing. U. F., za účelom vykonania všetkých úkonov súvisiacich s kúpou vozidla

Jeep Grand Cherokee od majiteľa F., vybavením leasingu, prihlásením do evidencie a poistením vozidla. Najvyšší súd zdôrazňuje, ako už bolo vyššie spomenuté, že leasingová zmluva a zmluva o spotrebnom úvere sú odlišné právne úkony, pričom z predmetnej plnej moci jednoznačne vyplýva oprávnenie splnomocnenca F. na uzatvorenie kúpnej zmluvy, prihlásenie predmetu kúpy do evidencie (vozidiel), jeho poistenie a na vybavenie leasingu, t. j. uzatvorenie leasingovej zmluvy a nie aj na uzatvorenie zmluvy o spotrebnom úvere, ako to mylne extenzívne posúdili sudy nižších inšancií.

24. V danom prípade treba ešte podotknúť, že podpisy Ing. U. uvedené v zmluve o spotrebnom úvere a v zmluve o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva nie sú zhodné s jeho úradne osvedčeným podpisom na ním udelenej plnej moci F. z 21. júna 2007. Napriek tomu, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetné zmluvy uzavrel právny predchodca žalovaných v zastúpení F., v týchto zmluvách

nie je splnomocnenec (F.) ani označený. Z uvedeného teda možno uzavrieť nejednoznačnosť či pochybnosť, že zmluvu o spotrebnom úvere a zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva uzavrel pôvodne žalovaný Ing. U. osobne, resp. v zastúpení.

25. So zreteľom na uvedené dovolací súd konštatuje, že pokiaľ odvolací súd dospel k záveru, že v prípade, ak bol F. splnomocnený právnym predchodcom žalovaných na všetky úkony súvisiace s kúpou vozidla, vybavením leasingu, prihlásením do evidencie a poistením vozidla na základe plnej moci, ktorú mu právny predchodca žalovaných udelil,

tak z obsahu plnomocnenstva možno vyvodiť splnomocnenie F. aj na uzavretie zmluvy o úvere na zabezpečenie kúpy ojazdeného motorového vozidla, jeho rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci vo vzťahu k aplikácii § 32 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu dovolanie žalovaných 1/ až 3/ je nielen prípustné podľa § 421

ods. 1 písm. b/ C. s. p., ale aj dôvodné (§ 432 ods. 2 C. s. p.). Preto dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 449 ods. 1

a § 450 C. s. p.), s tým, že odvolací súd je právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení viazaný (§ 455 C. s. p.) a v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách pôvodného i dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.